

Nr. 6738/14.10.2026

AVIZ

referitor la propunerea legislativă pentru completarea Ordonanței de urgență nr.57/2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatic (b538/28.09.2026)

În temeiul art. 2 alin. (1) din Legea nr. 248/2013 privind organizarea și funcționarea Consiliului Economic și Social, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și art. 11 lit. a) din Regulamentul de organizare și funcționare, Consiliul Economic și Social a fost sesizat cu privire la avizarea *propunerii legislative pentru completarea Ordonanței de urgență nr.57/2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatic (b538/28.09.2026)*.

CONSILIUL ECONOMIC ȘI SOCIAL

În temeiul art. 5 lit. a) din Legea nr. 248/2013 privind organizarea și funcționarea Consiliului Economic și Social, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în ședința din data de 14.10.2026, desfășurată online, conform prevederilor art. 30 alin. (1) din Regulamentul de organizare și funcționare, avizează **FAVORABIL** prezentul proiect de act normativ, cu următoarele **observații**:

- formularea propusă pentru art. 52¹ al propunerii legislative nu servește obiectivului declarat și necesită înlocuire, întrucât excepția depășește scopul declarat. Expunerea de motive invocă dreptul la viață și la integritate fizică, dar textul operativ nu conține această limită. Formula „*ca reacție la atacul acestuia*” poate acoperi atacul asupra unui bun, un atac încheiat sau urmărirea ulterioară a animalului și se aplică tuturor speciilor protejate, inclusiv păsărilor, deși întreaga justificare privește ursul – situație care necesită reformulare;
- scopul defensiv nu înlătură caracterul deliberat al uciderii. Potrivit jurisprudenței Curții de Justiție a Uniunii Europene - CJUE (C-221/04, pct. 71), uciderea deliberată

presupune intenția de a ucide sau acceptarea acestei posibilități, astfel că uciderea defensivă rămâne o ucidere deliberată în sensul art. 12 din Directiva 92/43/CEE. Ea poate fi justificată în cazuri concrete, dar nu poate fi sustrasă în bloc de la protecția strictă printr-o excepție generală, stabilită anticipat și fără limite, ceea ce expune România riscului unei transpuneri incorecte (a se vedea și C-6/04, pct. 111–112);

- propunerea legislativă nu stabilește cine constată incidentul, cum se păstrează probele și unde se înregistrează exemplarul ucis. Fără aceste elemente, mortalitatea devine invizibilă, deși România are obligații de raportare a derogărilor către Comisia Europeană. Totodată, probele colectate rapid susțin apărarea persoanei atacate.
- formula de adoptare trimite la art. 76 alin. (2) din Constituție, specific legii ordinare, deși modificarea sferei infracțiunilor ține de legea organică (art. 73 alin. (3) lit. h), cu adoptare potrivit art. 76 alin. (1)). Propunem, în consecință, înlocuirea art. 52¹ cu o normă de corelare cu Codul penal, care să confirme expres că starea de necesitate (art. 20 din Codul Penal) și celelalte cauze justificative și de neimputabilitate se aplică persoanei care înlătură un pericol imediat, produs de un animal sălbatic la adresa vieții, integrității corporale ori sănătății sale sau a altei persoane, fără condiționarea de vreo autorizație. Norma ar urma să precizeze că simpla prezență a animalului, temerea generală privind specia sau un atac încheiat nu justifică, prin ele însele, rănirea ori uciderea și că invocarea apărării nu conferă niciun drept asupra exemplarului;
- se invocă faptul că art. 25¹ din Legea nr. 205/2004 privind protecția animalelor conține, într-adevăr, formula „*nu constituie infracțiune fapta persoanei de rănire sau ucidere a unui animal ca reacție la atacul acestuia*”. Legea nr. 205/2004 privind protecția animalelor este însă un act normativ privind bunăstarea animalelor, nu cel prin care România transpune art. 12 din Directiva Habitat. Aceeași formulă produce efecte diferite într-un regim supus obligațiilor europene de protecție strictă. Mai mult, existența unei formule imprecise într-o lege nu justifică extinderea ei, ci arată, dimpotrivă, că aceasta trebuie clarificată în ambele acte;
- propunem delimitarea clară a urgenței individuale de intervenția organizată. Reacția persoanei surprinse de atac se judecă exclusiv potrivit Codului penal, fără ca aceasta să aibă nevoie de vreo autorizație pentru a beneficia de protecție. Riscul persistent, în absența unui atac imediat, rămâne în responsabilitatea autorității competente, care acționează prin măsuri preventive sau prin derogare în temeiul art. 38 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice. Pentru aceste intervenții, procedura ar trebui să cuprindă identificarea riscului, motivarea opțiunii alese,

compararea alternativelor, delimitarea în timp și în spațiu, precum și evaluarea mortalității cumulate, cu păstrarea competențelor existente, inclusiv a avizului Academiei Române;

- procedura rapidă trebuie stabilită dinainte, cu termene clare, astfel încât autoritățile să poată acționa înainte ca cetățenii să fie puși în pericol. După incident, persoana ar urma să anunțe autoritățile prin serviciul 112 imediat ce se află în siguranță, spitalizarea sau imposibilitatea obiectivă justificând o eventuală întârziere. Constatarea revine autorității competente, cu participarea personalului veterinar și a gestionarului fondului cinegetic, după securizarea zonei. Neîndeplinirea obligației de notificare se analizează separat și nu anulează starea de necesitate. Exemplarul nu poate fi păstrat ca trofeu, iar norma ar trebui să prevadă expres că invocarea apărării nu conferă niciun drept asupra lui;
- incidentele și mortalitatea ar trebui înregistrate într-un registru național comun, care să distingă mortalitatea autorizată, accidentele, uciderile ilegale confirmate și cazurile invocate ca necesitate aflate în curs de verificare. Datele agregate ar urma să fie publicate anual, fără identificarea victimelor. Fără o astfel de evidență, nici siguranța publică și nici starea de conservare nu pot fi evaluate, iar România nu își poate îndeplini obligațiile de raportare față de Comisia Europeană;
- pe plan civil, atunci când starea de necesitate este constatată, persoana nu ar trebui să fie obligată la plata valorii exemplarului. Conduitele ilicite distincte, precum provocarea deliberată a animalului, rămân supuse răspunderii. Această regulă trebuie corelată cu modificarea propusă pentru Legea vânătorii și a protecției fondului cinegetic nr. 407/2006 la art. 45¹, astfel încât ambele acte să folosească aceleași criterii;
- normele de aplicare ar urma să fie emise în termen de 180 de zile de la intrarea în vigoare. După doi ani, autoritatea competentă ar trebui să publice o evaluare privind timpul de intervenție, incidentele grave, mortalitatea invocată ca apărare, rezultatul verificărilor și costurile suportate;
- recomandăm ca legea să fie însoțită de un ghid public, scurt și accesibil, care să explice cetățenilor când sunt protejați și ce au de făcut după un incident, precum și de asigurarea personalului instruit și a finanțării necesare constatării rapide și intervenției.

Președinte,

Sterică FUDULEA